

Tegelen 16-02-2014

Hoi Marcel,

Je hebt een erg goed project opgezet. Dank voor het toezenden van de gekkenkrant. Vooral de ervaringen van mensen met elektroshocktherapie zijn zeer aangrijpend om te lezen. Mij lijkt dat iemand met breinschade nooit gebaat kan zijn bij het aanbrengen van nog meer blijvende schade aan het brein. Het gehele brein wordt immers geëlektrocuteerd, dus ook de 'goede' delen gaan eraan. Hoe stom kan men zijn? In de bijlage tref je mijn werk aan, een posterontwerp. Ik zal die poster, gedrukt op A2-formaat, nog apart toesturen, of ik kom hem zelf brengen. Even kijken hoe ik er lichamenlijk aan toe ben.

Ik weet niet of het ook nog lukt om een filmpje te maken, zoals ik aanvankelijk van plan was. Vanwege mijn eigen 'breinschade' moet ik een slag om de arm houden. Deze breinschade is vervelend en vermoeiend, maar ik ben uitermate blij dat deze zich uit in een essentiële tremor (ET) en niet in psychische symptomen. Hoewel, psychische symptomen en breinschade, tja..., maar goed dat ik van mezelf weet hoe ik geestelijk behoor te zijn.

Van een aantal medicijnen voor ET heb ik proefondervindelijk de bijwerkingen kunnen vaststellen - ja inderdaad, proefondervindelijk, maar hier hoor je de bond tegen kwakzalverij nooit over. Die bijwerkingen waren niet misselijk.

Het meest angstaanjagende effect had Mysoline, een medicijn dat normaliter wordt voorgeschreven bij epilepsie. Binnen drie weken lag ik, 'geboren optimist', met zelfmoordgedachten gevloerd op de bank. Ik ben acuut gestopt met medicatie en binnen twee dagen was die onzin uit mijn hoofd. Het besef dat een stofje meer of minder, hoger of lager gedoseerd, zo'n totaal ander mens van je kan maken is voor mij als mens en als kunstenaar boeiend, fascinerend en schokkend tegelijk.

Een van de medicijnen die een positief effect hadden, met weinig bijwerkingen, was Propranolol. Ik werd weliswaar bij elke actie doodmoe en mijn creatief denken daalde tot een nulpunt, maar de rust in mijn lichaam was fenomenaal. Met dit medicijn voelde het alsof een strenge kleuterjuf de cellen instrueerde: 'En nu stoppen we met dat eeuwige gewiebel en getril. Dit medicijn stabiliseerde als het ware de celwand zodat deze zijn werk naar behoren kan doen'.

Sinds enkele weken ben ik gestopt met dit spul. Zou ik dat niet hebben gedaan, dan had ik nu deze brief en mijn bijdrage aan het project niet kunnen realiseren. Ik ben bezig met alternatieven, waaronder acupunctuur. Mijn tremor is stabiel rustig en mijn brein begint weer als vanouds te werken als het gaat om creatief denken.

Mij is inmiddels in alles duidelijk hoezeer het brein de mens die men is bepaalt. Wij zijn inderdaad waarlijk ons brein (naar neurobioloog Dick Swaab). Ik zal dan ook zeker aanvullend werk maken voor de vervolgepositie die je gepland hebt. Het brein (en breinschade) zal hierin opnieuw centraal staan, naast een holistische visie op ziekte en gezondheid.

Hartelijke groeten,
Mieke Smits